

Præjudicielle spørgsmål

Er EU-retten til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, såsom artikel 26, stk. 2 og 3, i lovdekret nr. 91/2014, som ændret ved lov nr. 116/2014, der væsentligt begrænser eller udskyder udbetaling af incitamenter, som allerede er bevilget ved lov og fastsat i aftaler indgået mellem producenter af elektricitet fra solcelleanlæg og Gestore dei servizi energetici SpA, som er den offentlige virksomhed, der har til opgave at udøve denne funktion?

Det ønskes navnlig oplyst, om den omhandlede nationale bestemmelse er forenelig med de almindelige EU-retlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om loyalt samarbejde og princippet om effektiv virkning, med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, med direktiv 2009/28/EF⁽¹⁾ og den deri fastsatte regulering af støtteordninger, og med artikel 216, stk. 2, TEUF, navnlig i forhold til traktaten om det europæiske energicharter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009 L 140, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 20. december 2018 — JZ

(Sag C-806/18)

(2019/C 122/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Part i hovedsagen

JZ

Præjudicielt spørgsmål

Er en national straffebestemmelse, hvorefter det er strafbart for en statsborger fra et tredjeland at opholde sig på nederlandsk område, efter at der er blevet udstedt et indrejseforbud over for ham i henhold til artikel 66a, stk. 7, i udlændingeloven af 2000, og det på grundlag af national ret ligger fast, at denne udlænding ikke har lovligt ophold i Nederlandene, og det endvidere ligger fast, at etaperne i tilbagesendelsesproceduren i henhold til tilbagesendelsesdirektivet er afsluttet, men den faktiske tilbagesendelse ikke har fundet sted, forenelig med EU-retten, særligt Domstolens dom af 26. juli 2017 i sagen Ouhrami mod Nederlandene (sag C-225/16, ECLI:EU:C:2017:590, præmis 49), hvorefter det i tilbagesendelsesdirektivets⁽¹⁾ artikel 11 omhandlede indrejseforbud først får »retsvirkning« fra tidspunktet for udlændingens tilbagesendelse til dennes oprindelsesland eller et andet tredjeland?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008 L 348, s. 98).